

Het ontwerpen van een golfbaan

Golfbanen worden heden ten dage over de gehele wereld aangelegd en de variatie in vorm en conceptie is een compliment voor de fantasie van de golfbaan-architecten en is voor de golfspeler steeds weer een bron van opwindende vreugde. Het spelen op een onbekende golfbaan is zoiets als een eerste dierentuinbezoek van een kind; een verrassing, een nieuw avontuur, vrijwel nooit teleurstellend. Iedere golfbaan is anders: het landschap, het terrein, de vegetatie en de klimatologische omstandigheden variëren van landstreek tot landstreek, van provincie tot provincie, van land tot land. De mogelijkheid tot creativiteit is voor een golfbaan-architect bijna oneindig, de noodzakelijkheid voor herhaling bestaat niet. Zoals bekend ontstond het golfspel langs de zeekust in en om de duinen, de z.g. links. Zand was de belangrijkste hindernis, de rechte lijn tussen tee en green was niet noodzakelijkerwijs de lijn welke gespeeld moest worden. De greens waren kleine platte oppervlakten van hard zand met een beetje gras en in het midden een gat; tenslotte moest het ergens eindigen!

... nachtmerrie

Golf werd gespeeld als een soort heden-daagse cross country wedstrijd, van een door schapen kort gegraasd stukje links-land naar het volgende, om dan te eindigen op dat vlakke grondje met de hole. Zoals gezegd waren zand of bunker, naast struiken, wild duingras en een ver-

dwaald boompje de belangrijkste hindernis.

Vervolgens trok het spel meer landinwaarts. Nu zijn vele golfterreinen aangelegd op weilanden, heidegrond, beboste heuvelachtige terreinen, in parken en waar ook maar ruimte gevonden kon worden. Zand is nu niet meer de enige hindernis; heide, bomen, hoog gras en water werden de uitdaging, . . . en de nachtmerrie van de golfspeler.

Dikwijls zullen ook wel door ruimtegebrek jongere golfbanen wat onconventioneel aan doen. Niettemin blijft het spel hetzelfde, n.l. door technisch kunnen een bal met zo min mogelijk slagen van de tee tot in de hole te krijgen. Dit geldt voor 'De Pan' als voor 'De Schoot', voor de Kennemer als voor de Keppelse. Het nodige aanpassen is juist één van de uitdagende facetten van het golfspel.

Ik denk dat de golfbaan-architect de opdracht heeft de natuur ongerept te laten en alleen dáár in te grijpen waar het voor het golfspel absoluut noodzakelijk is en dan slechts met middelen die in de natuur passen; ook voor wat betreft de te gebruiken gras- en boomsoorten, struiken en de kleur van het bunkerzand.

Eigenlijk ben ik van mening dat zand en bunkers nauwelijks aangelegd moeten worden op plekken waar de natuur voor hindernissen zoals bomen, struiken, heide en water zorgde. 'Royal Ashdown Forest' in Sussex, Engeland, is het klassieke voorbeeld van een minimaal ingrijpen in

de natuur. En wat is dit een prachtige baan en dat zelfs zonder een enkele bunker!

In deze moderne tijd kunnen wij met alle technische middelen de greenkeeping van de schapen overnemen en zelf de stukjes 'links-land' perfect in stand houden. Maar moeten wij verder gaan? Is het nodig van tee tot green een 'afgegraasd' gemanicurd grastapijt te maken, onnatuurlijke hindernissen te scheppen, verrassingen – al of niet prettige – uit te sluiten?

'Terug naar de natuur'

Een vergelijking van de baan in Nueva Andalucia aan de Costa del Sol met bijvoorbeeld Royal St. Georges in Sandwich, zal u duidelijk maken wat ik bedoel. Een analoge situatie vinden wij ook terug bij het afdalen op een geprepareerde, gladgestreken ski-piste, vergeleken met de afdaling in de ongerepte natuur, zelf het spoor makend tussen bomen, beekjes en dergelijke, waarbij uiteraard de sneeuw (= gras) condities in beide gevallen als gelijk gesteld worden. Op de wereldberoemde baan van Pine Valley in New Jersey, Amerika, wordt het historische – en mijn insziens na te streven concept optimaal in ere gehouden, door ieder deemoedig geaccepteerd en door velen geestdriftig bewonderd.

Een 'terug naar de natuur' in golfbaan-architectuur impliceert een in harmonie zijn met de oorspronkelijke bedoeling van het

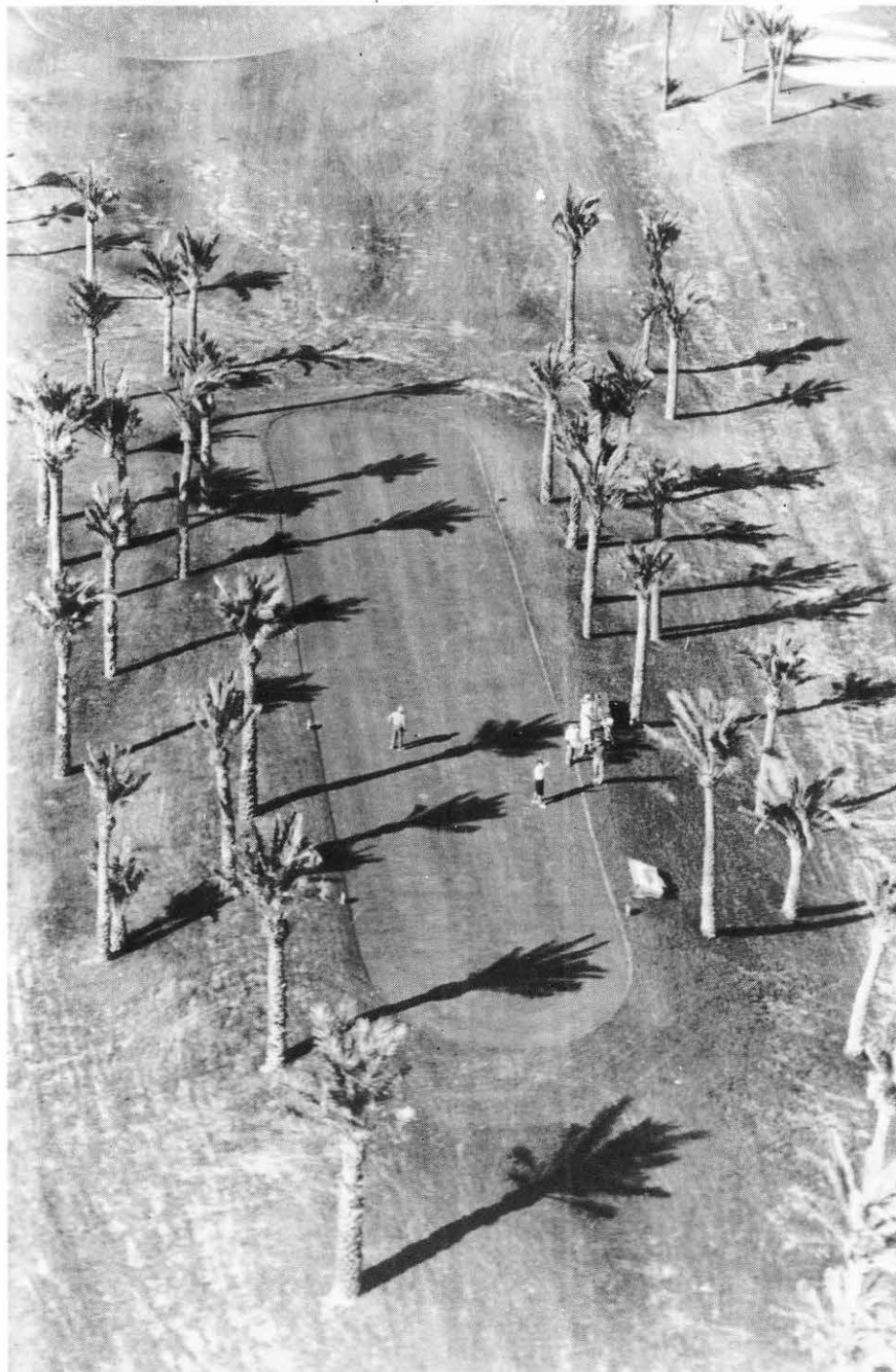
Hoewel hij eerst furore maakte als kampioen en international heeft Joan Dudok van Heel zich thans gespecialiseerd als golfbaan-architect. In die hoedanigheid pleit hij voor banen als Burnham and Berrow (op deze foto), waar de natuurlijke vormen overheersen.

spel en is historisch gerechtvaardigd, speltechnisch meer bevredigend, uiteindelijk spelverbeterend, heeft minder kunstmatige hindernissen, dus ecologisch meer verantwoord en . . . is economischer in aanleg en onderhoud. Uiteindelijk is de natuur de leidraad voor

en meester van de architect en zijn schepping is eerst goed als deze harmonieert met het landschap, zijn flora, het karakter van zowel de omgeving als de bewoners. Moge golfbanen er steeds zo uitzien als ware het een natuurlijke schepping!

J. F. Dudok van Heel

Lijnrecht tegenover baanontwerpen als Royal Ashdown Forest, Royal St. Georges en De Pan, is La Manga in zuid-oost Spanje een baan die kunstmatig aan doet. Deze luchtfoto laat een gemanicuurde tee zien met nauwkeurig geplante palmen er om heen.

Toch geen baan in Valkenburg?

Het college van Gedeputeerde Staten in Limburg heeft afwijzend beschikt op het aanleggen van een golfbaan in St. Gerlach in Valkenburg aan de Geul. Volgens GS worden niet voldoende waarborgen gegeven dat het beschermd dorpsgezicht van St. Gerlach niet wordt aangetast. Golf en boerderijen zijn volgens GS ongewenste vermengingen van sferen.

Burgemeester P. Gilissen van Valkenburg noemt de uitspraak van GS 'klinkklare nonsens'. 'De argumentatie van GS is onduidelijk en ongelooflijk. Als dit het soort beslissingen is om het herstructureringsgebied Zuid-Limburg tot economische welstand te verheffen, dan vraag je je af waar we mee bezig zijn', reageerde de heer Gilissen boos. 'In ieder geval', zo zei de burgemeester van Valkenburg, 'laat het gemeentebestuur het er niet bij zitten. Wij, de anders zo gematigden, nemen serieus in overweging om een kroonberoep tegen dit kromme GS-besluit aan te spannen.'

(Overgenomen uit het Limburgs Dagblad.)

Rotterdam-toernooi naar 'Broekpolder'

Ondanks de overgang van de Rotterdamse Golfclub van een particuliere club naar een openbare baan (Golfclub Kralingen) hebben de organisatoren kans gezien het grote Pro/Pro-Am toernooi te bestendigen. Het evenement is 'verhuisd' naar Golfclub Broekpolder en zal op 12, 13 en 14 augustus plaatsvinden. Het is een invitatie-toernooi voor 25 professionals, gerelateerd aan de dan geldende stand in het Amro Bank GOLF Trofee puntenklassement. Op vrijdag en zondag spelen de pro's 36 holes (72 holes totaal) en op de zaterdag is er de Pro-Am (bij elke pro drie amateurs, totaal derhalve 75 amateurs) volgens het Stableford-systeem. Op de nieuwe 18 holes baan de Broekpolder zal het 'Rotterdam-toernooi' kunnen uitgroeien tot een van de jaarlijkse hoogtepunten van de wedstrijdkalender.

perez
EEN WERELDNAAM IN TAPIJTEN

AMSTERDAM-ROTTERDAM-DEN HAAG
UTRECHT - HAARLEM - HILVERSUM
EINDHOVEN - GRONINGEN

Voor stijl en sfeer
in huis

perez
EEN WERELDNAAM IN TAPIJTEN

SPONSOR 15e HOLE
Amsterdamsche Golfclub